

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi
Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

Hæresiarchæ Dissoni Papis in Sæculo XI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

IV. Pœnitentia & eius Partes docuerunt:
Anselm. li. simil. c. 99. & seqq. & c. 144. Iuo
ep. 34. Minardus ad Guntherum de fide.
Euthymius in Panoplia.

V. Claves Ecclesia, & Absolutionem do-
cuit Anselmus in Mat. 16. Iuo & Damianus
in epistolis. Euthymius in Panoplia.

VI. Confirmationē, & reliqua Sacra-
menta, eorū usū docuit Algerus li. 3. de Euch. c.
4. Minardus ep. ad Gnath. Anselmus multis
libris totis. Berno serm. de Pentecost. Iuo
pluribus in locis ex professo. Mirol. &c.

VII. Baptismi effectus, Necessitatē, alienā
fidē in eo, Ceremonias docuit Anselmus in
Mat. 3. & 15. & in 1. Cor. 4. Algerus li. 3. de
Euch. c. 4. 6. 7. Iuo de Sacr. Neophitorū:
Et de Sacramētorū dedicatione Leontius
& Hermenop. de sectis. Euthy. in Panoplia.

VIII. Primum sedis Apostolice docuit
Berno ep. ad Reg. Hungariæ. Lanfrancus
de Eucharistia. Anselm. in Mat. 16. Hum-
bertus contra Nicetam.

IX. SS. preces suffragia, Invocationē, Reli-
quias, Imagines, Festa docuit Berno l. de di-
uin. dæmonū contemnenda: Ser. 1. & 2.
de S. Marco, & alibi. Anselm. li. de excel-
lentia B. V. Iuo ser. de Sacr. dedicatione:
Et li. de conuenientia Sacerdotij. Pe. Da-
man. inuectiva in Cadaloū. Euthym. in
Panoplia Leontius, & Hermenop. in Sectis.

X. Liberum Arbitr. & Bona opera necessa-
ria docuit Anselm. dialogo de lib. arb. Et
de simil. c. 182. Et li. de concordia Grat.
& li. arb. Et li. de lapsu hominis 2. & alibi.
Berno sermone de Resur. Dom.

XI. Purgatorium, & preces pro defunctis
assetuit Anselmus in Mat. 5. & 12. Et in
1. Cor. 3. Algerus, & Berno in Epist. Euthym.
in Panoplia; Et Græci omnes in Eu-
angelistas. &c.

Hæresiarchæ Diffoni Papis in Sæculo XI.

Græci Schismatici tametsi cœperint in
Sæc. IX. an. 878. occasione Photij cōtra
S. Ignat. Cōstantinop. intrusi; tamē hoc
Sæc. XI. in apertū Schisma eruperat fe-
te ab Rom. Ecclesia diuidētes: Hæreses q.
has prīcas professi sunt: Spiritum S. à solo
Patre procedere. 2. Missam non in Azymo ce-
lebrandam. 3. Primatum summi Pontificis nō
esse Roma. &c. Vide S. Antoninū in sum-
ma hist. par. 3. tit. 22.

Berengarius Andegau. Archidiaconus
publicauit, quē errorē prius insinuauit
in Gallia Leuthatic. Benonen. Archiep.
Quē primus Robertus Rex Franciæ re-
futauit, & metu Episcopat° adimēdi cō-
pressit. Berengariū vero a. 1004. primus
increpuit Adelman. Epis. Brixien. At S.
Fulbertus Epis. Carnot. an. 1028. mori-
turus suū illū degenerē discipulum, vt à
dæmone infessum, conclavi expellit.

An. 1035. autem erupit cum pluribus
corruptis fingens: 1. Non esse verū Corpus
& Sanguinē Christi in Euch. sed Figuram
merā. An. 1050. dānantur in Conc. Ro. &
Vercell. anathematizat errorem suum
in Conc. Rom. & Turon.

At ann. 1055. repetiuit errorem sic mu-
tatum, vt doceret, Cum corpore Christi esse
etiam substantiam panis. Mox plurimorum
scriptis, ac miraculis quoq; Sanctorum
refutatus, a. 1079. canit palinodiam in
Conc. Romano. Vtrum pœnitens ob-
ierit an. 1088. sub iudice lis est.

Demum addidit istis: Parvulos non ef-
se baptizandos, sed adultos. Ecce Patri-

gg 2 ar

archam Antibaptistarū in hoc: Luthe-
ranorum in Impanatione: Zwingliano-
rum & Calvinistarum in veritatis Eu-
charisticæ negatione.

HENRICVS Rex Germaniæ, vt Oc-
cidentale sibi arrogaret Imperium, im-
pia prælumptione in res & personas ecclæ-
siasticas sibi usurpauit Iudicium; eoque
autorem anno 1046. se fecit hæresios
HENRICIANORVM; similis Hero-
dianis: Quam hodie POLITICI mordi-
cus amplectuntur. Sed eam denique an-
no 1047. traditus Satanæ, ac vñstula-
tus Henricus usque ad mortem, est &
detestatus, & persecutus cum Papis eam
damnabib⁹ sub nomine Hæresis SIMO-
NIACÆ.

Huic cōtraria ANTISIMONIACA ex-
titit eorum an. 1052 qui asserebant, SIMO-
NIACOS nullum S. Ordinis Actum efficaciter
exercere: ac proinde Non vere Ordinare,
Transubstantiare, Abſoluere, ideoque
talia iteranda esse. Contra hos scripsit
librum S. Pet. Damiani.

CADALOV⁹ per vim intrusus pseu-
dopap⁹ a. 1061. increpitus & cōfutatus
à S. Damia, vt Clerū deteriorē sibi cēci-
liaret, liberā fecit luxuriā clero, vt ea hære-
sis iam diceretur CADALO IT. non am-
plius Nicolitarum. Extincta an. 1065.
crescerē cōperunt de nomine: at in re
manserunt Concubinarij.

De Incæstuorū hæresi orta, diuinitusq;
vindicata vide an. 1065.

Schismati, præsertim tempore Hen-
rici III. Imp. turbulentissimi, dicebatur,
qui ob defensionē hæresios & Simonia-
cæ, & Concubinariæ se se ab Eccl. Rom.
separantes eandem infestabant per Gal-
liam, Italiam & Germaniam: cætera o-

mnia Romano.cath. & credebant, & ob-
seruabant. A quibus, quotquot florue-
runt Sancti vita & miraculis, fuerunt tā
alieni, quā Eccl. Rom. consentientes.

V A R I A

Testimonia Fidei historica in Sæculo XI.

A N. MI. Orta Parisijs opinatio famā
inuasit; & vero prædicari cœpit Gallia
tota; crediq; per orbem: sed & cordate
à doctis ac sanioribus refutari persuasio,
hoc seculo millesimo apparitum Antichristum, extremo Iudicio, mundiq;
fine subsecuturo. Ex hoc id contigit in-
dicio: quo anno Annuntiatio Domini-
ca inciderit in Dominicam, cum orbi
ultimo fore: sicq; hoc cecidit an. Ac-
cedebant prodigia insolentis Cometæ,
chasmatisq; in cœlo ignei, & Ordinum
statuñq; pene omniū obscena depraua-
tio: persuadebant id quoq; clades, quæ
plures præierant, morum corruptio,
Romanaque schismata.

S. Abbo Floriacensis errorem scriptis
primus confutauit, atq; confudit.

Ex eo terrore plurima Romæ cōstru-
cta sunt monasteria & templū: quadra-
ginta monialibus, totidem monachis,
sexaginta Canonicis, solū intra urbē ex-
tra, plura. Tanto felicior surrexit cōrde-
ribus Roma sepulta, S. Romuald. Rauen-
næ monuit Ottonē p̄cū tentiæ iniūctæ
ob cæsū Crescentium, eiusq; raptā vxo-
rem: promiserat se monasterium cōstru-
cturum. Volenti prius ire Romam illi
componendæ, ait Romualdus: Si Ro-
manieris, Rauennæ non videbis, dictū
factum. Nā ibi intoxicatas chirothecas
induens objit. Has pro munere dedit ei
Cre-